

Woord vooraf:

Veel te laat, zoals u dat van ons gewend bent, ligt de nieuwe Jazzete dan toch nog voor u. Ik schrok toch even toen ik vaststelde dat alweer van december 2023 geleden was dat u ons krantje in de bus

kreeg. Nieuwjaarswensen kan ik u niet meer overbrengen... Dat zou niet goed zijn voor onze geloofwaardigheid.

Voor ik echter verder ga wil ik jullie opnieuw van harte bedanken voor uw talrijke opkomst op onze spaghetti-dag van 25 augustus laatstleden. Het is een topeditie geworden waarbij wij maar liefst 220 couverts serveerden. Het weer speelde mee en de Kleine Kerkstraat ademde weer de sfeer uit van een geweldig dorpsfeest ergens in het zuiden. Een bijzondere vermelding voor de vrijwilligers, die voor een groot gedeelte niet tot de innercircle van Sjrur Live behoorden. Ook hun enthousiasme en toewijding hebben niet alleen gezorgd voor een vlotte organisatie, maar tevens voor een warme, gastvrije sfeer, waar iedereen van heeft genoten. Het is dankzij vrijwilligers dat onze jazzclub kan blijven groeien en bloeien. Zonder die steun en harde werk zouden we nooit in staat zijn om zulke memorabele evenementen neer te zetten.

Zoals een beetje bekend, bestaat Sjrur Live nu 30 jaar. Daarom zijn wij bezig met het organiseren van iets speciaals op 30 november en 1 december 2024. Ik hoor u al denken "30 jaar en nog geen enkele rimpel", dat klopt. Of ons gemiddelde overgewicht daar voor iets tussenzit, die beoordeling laat ik aan de gewichtspecialisten over, maar waarschijnlijk wel.

Details over onze verjaardag gaat u terug vinden in de volgende Jazzette, die naar alle waarschijnlijkheid wel op tijd in uw bus valt.

We hopen een paar vedetten te kunnen strikken en wie vedetten zegt, zegt een 'rider'. Een rider van een artiest is, voor diegenen die dat niet kennen, een document of lijst waarin de specifieke wensen en vereisten worden vastgelegd voor een optreden.

Zo hebben wij in de afgelopen 30 jaren volgende wensen mogen optekenen en uitvoeren:

Manu Dibango: 1 fles Tennessee Bourbon en een bokaal met enkel blauwe M&M's (maar dit is blijkbaar een klassieker bij de grote jongens, zo staat te lezen op het internet); niettemin hebben wij een aantal verpakkingen M&M's gekocht en een bokaal gevuld met

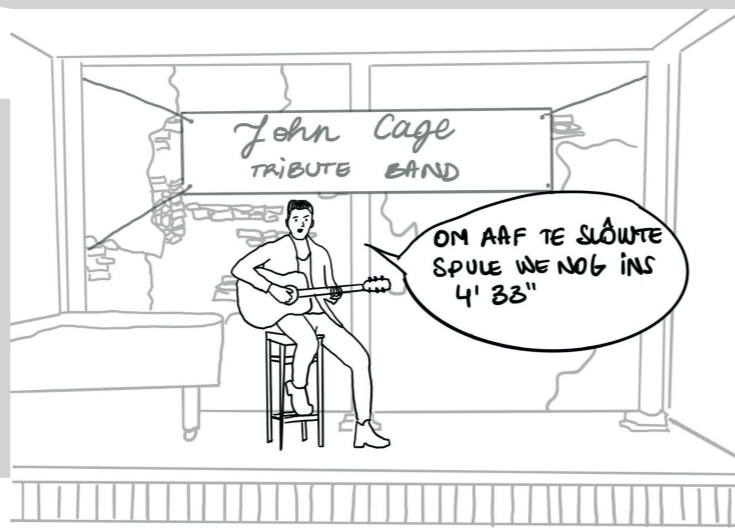
enkel blauwe M&M's. Manu Dibango moest er een keer om lachen);
Jules Deelder: 2 flessen Hendrick's gin;
Rolf Delfos: Boon gueuze;
Tony Allen: herbs, whisky en bier;
Liliane Vieira (Zuco 103): een levensgrote spiegel (zij had nog een gezond diva gehalte);
Hugo Boogaerts: een witte broek;
Les doigts de l'homme: een bezoekje aan het red light district van Maaseik;
Buscemi: echte champagne.

Tot slot nog even dit. Jaarlijks vraag ik u middels het idioom: "koken kost geld", oftewel "there is no such thing as a free lunch", of nog "on ne fait pas d'ommelette sans casser des oeufs", beleefd om ook voor dit seizoen weer uw lidgeld te betalen. Het bedraagt nog steeds € 20/ PP, en kan nog steeds gestort worden op ons bankrekeningnummer BE29979933805564, met vermelding van uw naam. Alvast bedankt.

Tot Binnenkort!

Willy Borkelmans

PS. Anna, mijn kleindochter, zegt steeds 'doedoe' als ze mij ziet. Waarschijnlijk wil ze mij in kennis stellen van haar lichte voorliefde voor het nummer De doo doo doo de daa daa daa, They're meaningless and all that's true, van The Police. I love her.

NOA KLACHTE VAN DE BURE WERDE 'T BESTUUR VAN SJRUR LIVE BEDWONGE OM Z'N PROGRAMMATIE AAN TE PASSE...

Probleem of niet?

De queeste naar goede, nieuwe, andere, rare muziek, kortom gewoon muziek, is de laatste vijfenvijftig jaar wel één van de rode draden in mijn bestaan. Het begon direct vanaf de eerste plaat die ik cadeau kreeg bij mijn eerste pick-up toen ik een jaar of elf was. Ik herinner me nog dat ik op de Bosstraat in Maaseik bij Theunissen samen met mijn vader een platenspeler ging kopen, en van de verkoopster er gratis een elpee bijkreeg: "Hi-j jònke hóbste auch al ein plaat terbi-j;" Mijn platencollectie startte met De Heikrekels, huilen was inderdaad te laat voor me.

Met ouder worden ga je dan natuurlijk andere muzikale keuzes ontwikkelen onder invloed van de buitenwereld. Waarom je daar dan heel ver in gaat weet niemand, althans voor me zelf kan ik dat niet achterhalen. Mijn drijfveer om nieuwe dingen te ontdekken werd enorm groot, alles moest ik weten over de nieuwe plaat die ik kocht: wie speelt er mee, waar hebben de muzikanten de mosterd gehaald, bij wie hebben ze al in een band gespeeld enz, enz... In dan sla je zijpaden in, en nog zijpaden en nog en nog en nog, en na dertig veertig jaar heb je een platen- en CD-collectie die je halve huis in beslag neemt. Het probleem is natuurlijk dat de zoektocht eindeloos is. Wanneer is het genoeg? Wanneer ben je tevreden? Nooit, denk ik dan in een filosofische bui.

Maar is er geen scherp randje aan dit gedrag? Soms vraag ik me af of het gaat om het vinden van nieuwe muziek of dat het gewoon de genoegdoening is om weer een nieuw vinyltje in de rek te kunnen zetten. Lees ik een platenrecensie in Humo of waar dan ook, en het gevoel steekt de kop dat de plaat in mijn kast thuishoort, wel, dan wordt die ook aangeschaft... Als je ergens te lande langs een platenshop wandelt, is er toch altijd het gevoel dat iemand daarbinnen een touwtje rond je nek gooit en je naar binnen trekt. Je weet immers nooit: er zou wel eens van alles "lekkers" in de rekken kunnen liggen. Krijg ik een onbehaaglijk gevoel als ik niet naar binnen ga? Tja, ik kan niet overtuigend 'nee' zeggen, maar het verdwijnt gelukkig wel onmiddellijk bij het verder lopen! Maar, geen zorgen, ik heb het wel onder controle. Ding is, en dat wil ik jullie laten weten, er zijn weer twee heel mooie exemplaren in mijn platenstapeltje beland, de nieuwe van Nubya Garcia en de eerste van de Belgisch-Caraïbische Nala Sinephro. "Odyssey", de derde van Nubya Garcia is er eentje voor de echte jazzliefhebber, weliswaar helemaal anders dan de vorige twee. Ze maakt deze keer gebruik van strijkers en stem, iets wat we tot nog toe niet gehoord hebben van de Londonse saxofoniste. Ik heb er zes

maanden op moeten wachten, maar het loont de moeite, aanschaffen die handel zou ik zeggen. Nala Sinephro, een Belgische die in London verblijft heeft met de hulp van de leden van Sons Of Kemet en Nubya Garcia ook een prachtig stukje muziek op vinyl gezet. Vraag me niet naar de stijl of het genre, daar kan ik geen label op plakken. Het is relax muziek, perfect voor als je alleen in de auto zit met het volumeknopje op maximum. Vergeet wel niet je aandacht ook nog even bij het verkeer te houden!

Ik ben waarschijnlijk licht verslaafd, maar ik heb nu wel een onbeschrijflijk voldaan gevoel omdat ik jullie net daardoor weer enkele prachtige muziekjes heb leren kennen.
rm.

LES CROISSANTS BELGES

Vrijdag 11 oktober 2024

20.30 u

Al bijna 10 jaar swingen ze vanuit Gent het land door met maar één missie: onversneden passie en briesende energie kanaliseren in het nalatenschap van Django Reinhardt. Zo brengen ze hun kijk op de "gypsy swing" met ruimte voor eigen stylistische ingrepen. De vibrafoon (Wim Segers) trekt de klankkleur naar de Amerikaanse jazz, de kenmerkende slaggitaar (Wouter Rosseel) ondersteund door de contrabas (Gertjan Alkemade) geeft een puls die dwars door het schoeisel heen knarst. Tenslotte vloeien er gitaarlijnen (Mo Vleeshouwers) door die geboren zijn in de schoot van Django en nu hun eigen pad bewandelen.

Line-up:

Wim Segers - vibrafoon
Wouter Rosseel - slaggitaar
Gertjan Alkemade - Contrabas
Mo Vleeshouwers - gitaar

Dag vrienden van de jazzpoëzie

Dag vrienden van de jazzpoëzie

De hoofdredacteur van de Jazzette heeft dikwijls aan mijn jas moeten trekken en me eraan herinneren dat ik nog een tekst uit mijn mouw moest schudden. Ik zal de schuld maar op writer's block steken dat het wat langer heeft geduurd en jullie dus ook wat langer hebben moeten wachten. Nu het dertigjarig jubileum van Sjrur-Live eraan komt kon ik echter niet langer verstek laten gaan. Telkens als ik thuis de deur naar de gang open, kijk ik, als het ware aangetrokken door een onzichtbare magneet, naar een collage die mijn echtgenote heeft gemaakt naar aanleiding van ons twintigjarig jubileum. Er is een foto in verwerkt die genomen werd kort na de geboorte van Sjrur-Live. Nostalgie alom.....

Je ziet ons daarop staan in de fleur van onze flodder. Heel knap, heel jong en heel ambitieus. Jammer genoeg verblijven een aantal van de hier geportretteerde personen enkel nog in de herinnering onder ons. Ook dat is de tol van een dertig bestaan.

En toch houden we deze boot al dertig jaar varende en hebben we heel wat stormen, zowel letterlijk als figuurlijk, getrotseerd. We zijn hier terecht fier op want onze corebusiness is eigenlijk niet zo voor de hand liggend en toch mogen we blijven rekenen op een hele schare van trouwe leden, de ene al wat fanatieker dan de andere. Hoog tijd dus om die corebusiness in een poëtisch daglicht te stellen met enkel verzen over jazz. Dit gedicht heet dan ook heel toepasselijk: "Jazz".

KOEHL & BORKELMANS

Javanastraat 39 B- 3680 MAASEIK

Jazz

*Jazz geeft een gevoel van geluk
Improviseren aan één stuk
Maakt niet uit welke stijl je graag hoort
Zolang het de sfeer maar niet verstoort
Jazz komt van oost en west
Ook al zijn de Amerikanen vaak het best
Tegelijk: ontroerend, vrolijk, mooi of luid
Het maakt allemaal niets uit
Jazz kruipt gewoon onder je huid
Je kan er misschien niet zo goed op dansen
Dat doe je maar bij Janssen
Kortom laat je lekker gaan
En nu brei ik er een einde aan*

Carolius Nonk

JO DIDDEREN & L'ÉQUIPE DE RÊVE

zaterdag 19 oktober 2024 20.30 u

Jo Didderen komt samen met zijn energieke Dreamteam (Equipe de Rêve) wederom bewijzen dat jazz een feest voor oor en hart kan zijn. Een stevig, groovy en 'high energy' gezelschap bestaande uit maar liefst 8 topmusici uit de Euregio en een mix van oude rotten (uit o.a. de Mo'Jones Big Band) en jong talent. De sound van Jo Didderen & L'Equipe de Rêve bevindt zich ergens tussen Blue Note-klassiekers en New Cool Collective, met beide voeten stevig in de traditie, maar toch helemaal van nu!

Line-up:

Marc Huynen – trompet
Tim Daemen – trombone
Rob Sijben – altsax
Bart Oostindie – gitaar
Johan de Haan – toetsen
Jerome Cardynaals – drums
Ron van Stratum – percussie
Jo Didderen – contrabas

JOHAN & MARTINE BETTINA
VAN CLEEF
ROUWCENTRA

Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

PB-PP1B-004554
BELGIE(N)-BELGIQUE

JAZZETTE

Café Sjrur Live Maaseik

Vrijdag 11 oktober 2024 20.30 u
LES CROISSANTS BELGES

zaterdag 19 oktober 2024 20.30 u
JO DIDDEREN & L'ÉQUIPE DE RÊVE

zaterdag 9 november 2024 20.30 u
ILJA REIJNGOUD & TINEKE POSTMA

zaterdag 30 november 2024 20.30 u
**SNAKES IN EXILE +
AFTERPARTY DE JAGER EN DE VIS**

zaterdag 1 december 2024 16.00 u
**PIETER FRANSSSEN & SPECIAL BAND
(GUY SWINNEN, MAURO PAWLOWSKI, ...)**

zaterdag 1 december 2024 20.30 u
**DJ. JO DRIESSEN
BUSCEMI**

JO DIDDEREN & L'ÉQUIPE DE RÊVE

De Jazzette is een
3 maandelijks
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

colofon

Redactieadres: Javanastraat 39, 3680
Maaseik
www.sjrur.be
e-mail: sjrurlive@gmail.com

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris
Carolius Nonk

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: †Paul Brouwers
Uitwerking: Gie Latour

Frituur
De Tramhalt

Koning Albertiaan 25, 3680 Maaseik
Open 11:30 tot 13:30 en 14:00 tot 23:00
Sluitingsdag: Maandag

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.
P004554
Javanastraat 19
B-3680 Maaseik.
Jaargang 23
nr.1 - 2024
VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik